

ATLETIKAI

Híradó

57

Atlétikai híradó

VI. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1962. ÉV 6. SZÁM

Alexander Bjiko:

Hogyan edzett

Nem volt nehéz feladatom, mikor Leonid Scserbakovot akartam felkérésni. Ugyanis együtt dolgozunk az Állami Testnevelési Intézet atlétikai tanszékén. Scserbakov neve nemcsak a Szovjetunió sportolói előtt ismert. A kétszeres Európa-bajnok, olimpiai helyezett és volt világcsúcstartó egy egész hármasugró iskola uttörője.

Leonid már 2 éve nem edz, mégis intéztünk őszi bajnokságain minden különösebb előkészület nélkül, a hármasugrásban 15.50 m-es, mester-szintet ért el; az a mozgás, melyet oktatás közben végez, nem nevezhető edzésnek.

Kísérjük most meg felvázolni legfontosabb alapelveit, melyek nemcsak reá, mint megalapozóra, hanem az egész szovjet hármasugró iskolára jellemzőek, melynek legkiválóbbjai V.Gorjajev, O.Rjahovszkij, V.Kreer és sokan mások.

Leonid nagyon érdekes társalkodó partner. Az ember érzi, hogy sokat fáradozott és nagy erőfeszítéseket tett, hogy felismerje a legcélravezetőbb gyakorlatokat és a technika alapelveit jól megértse. Sok éven át vezette edzéseit az ismert sportoló és edző N.G.Ozolin, és ő is sokat dolgozott a versenyszám elméleti alapjainak kidolgozásán.

"Ami gyakori eset" mondta Scserbakov, "egészen véletlenül léptem a világcsúcs felé vezető utra. Csapatunkban hiányzott egy hármasugró és a választás reám esett. Akkoriban 632 m-t ugrottam távolba. Ez 1948-ban volt. Az első versenyen eredményem 13.72 volt és már az év végére elértem a 14.93-at. Azonban a további 1.53 m javuláshoz 7 évre volt szükségem!"

"Minden a 'többses ugrással' kezdődött. Azokban az években ez volt az alapelv: az ugrásokat a lehető legnagyobb lebegéssel végrehajtani, továbbá kezdetben rövidebb, később nagyobb távolságokat is ugrálva teljesíteni. 2x400 m ugrálva - egyik és a másik lábon /tehát hosszú szökdelés egyik lábról ugyanarra/, ezután ugyanígy egyik lábról a másikra - volt az edzési módom a rendszeres edzések megkezdése után. A többses ugrásokat sorozatban végeztem és bizonyos alkalmakkor az előfáradásig csináltam. A pihenési szünetek a sorozatok között 3-5 percesek voltak.

Pontosabban, edzésem mindenekelőtt ugrógyakorlatokból állt, míg vágtázás csak az edzés elején szerepelt.

Sokat ugrottam 3-5 lépéssel és majdnem sohasem teljes nekifutással. Ezeknek az éveknek feladata röviden összefoglalva a következőkre összpontosult: a./ ugrógyakorlatok, b./ előkészítő gyakorlatok, c./ erősítő munka /formájukban speciálisan kiválogatott gyakorlatok/. - A "többses ugrás" sorozatok végrehajtása közben minden figyelmemet a teljes lebegési távra és kivitelük folyamatos formájára irányítottam. A többses ugrások száma jelentősen emelkedett és az ugrással teljesített távok hossza edzésnaponként elérte a 2-3 km-t. Fő figyelmem az elugrásra, a sebesség megtartására és a leérkezésre irányult.

Az edzés mennyiségi változtatásával újabb gyakorlatformát vezettem be: megkíséreltem a 100 m-es távot a lehető legkevesebb ugrással teljesíteni. Ha jó formában voltam, ez általában 27-28 ugrással sikerült.

Figyelemre méltó, hogy egyik lábról a másikra való ugrásnál a távot ugyanazon számú ugrással teljesítettem. Mindenekelőtt a teljes láberőt igyekeztem beleadni az ugrásokba. Hogy ez hogy sikerült, ezt önként is megítélhetik. Az 1956-os olimpia előtt távolugrásban bal lábbal 725-öt, jobbal 735-öt ugrottam.

Az ugrógyakorlatok nálam mindig az edzés 70 %-át tették ki, mint ahogy egyébként az évi edzésben is 70 %-ot fordítottam rá. Nyáron természetesen lazítottam az erősségen, de azért mindig könnyen ugráltam 10x100 m-t. A vágtázás mindig gyenge oldalam volt, hármasugrásbeli teljesítményem emelkedésem a javuló technika és a növekvő ugróerő következménye volt.

Teljesítményeim így alakultak:

Év	100 m	H.u.	Év	100 m	H.u.
1948	12.1	13.72	1954	11.2	15.98
		14.93	1955	11.2	16.35
1949	11.6	15.43	1956	11.1	16.46
1950	11.5	15.70	1957	11.2	15.98
1951	11.4	15.98	1958	11.3	16.12
1952	11.3	15.98	1959	11.3	15.72
1953	11.2	16.23	1960	11.6	15.50

Megemlítem még, hogy távolugrásban eredményeim 1951-től 710-735 között voltak. Mégsem osztom a nézetet, hogy egy jó távolugró-

ből mindig jó hármasugró lehet, mint ahogyan azt korábban hitték; ez a japánok teljesítményére támaszkodott. Az elugrás és lebegés közötti alapvető különbség speciális előkészületet kíván, mely néhány évet igénybevesz.

Szserbakov edzőmunkájának főbb szempontjainak előterjesztése után áttérek speciális kérdésekre:

1./ Mely éveket tekinted sportpályafutásod legeredményesebbjeinek és miért?

"Határozottan az 1953-56 éveket. Ezek számomra nemcsak sportbeli jeérést jelentettek, hanem ekkor változtattam meg alapvetően nyári ugrómunkámat azzal, hogy korlátoztam a reá fordított időt. Ez felfrissített és lehetővé vált, hogy az előttem álló versenyekre jól felkészüljek."

2./ Véleményed szerint mely határok között kell mozognia a hármasugró gyorsaságának? Tudomásom szerint szerény 100 m-es eredményed mellett /11.1 mp/ rövidebb távokon sokkal gyorsabb voltál.

"Igazad van. 60 m-en 7.0 mp-et értem el, mely figyelemre méltó eredmény s az elugrásnál általában elértem a 10 m/sec. sebességet is, mely lényegesen túlhaladja azt, melyet 100 m közben elértem."

3./ Sokan ma úgy vélik, hogy a súlyemelő munka minden eredmény alapját képezi az atlé-

tikában. Mit tartasz erről, különösen a hármasugró edzésében való alkalmazásáról?

"1953-ig rendkívül sok ugrást végeztem s alig lehetett visszatartani az ugrástól. Azonban az 1952-es olimpia után csökkentettem az ugrómunkát s ennek következtében frissebbnek éreztem magam. Ezekben az években fáradtság nélkül ugrottam, mégis már 1-2 év múlva kevésbé biztosnak éreztem magam s teljesítő-képességem is csökkent, nevezetesen melyet a láb elugró erejénél tapasztaltam. Ezért a melbournei olimpia után a súlyzóhoz nyultam. Először is a szakítást és nyomást gyakoroltam, ugrásokat és térdhajlitásokat végeztem a súlyzóval. Így pl. 10 "tév"-ugrást végeztem vállamon 100-110 kg-mal, vagy térdhajlitásokat 120-130 kg-mal. Egyszer az edzésben 160 kg-mal végeztem térdhajlitásokat. Mindezeknél a gyakorlatoknál legfontosabb az előlök és elugrás. Terv szerint súlyzóval 3-4-szer edzettem hetenként; az emelt súlyok összege egy edzésnapon 10-12 tonnát tett ki.

1958. tavaszán fél nekifutással 15.70-et ugrottam. Mégis ezekben az években majdnem teljesen felhagytam az edzéssel és teljesen a pedagógiai munkának szenteltem magam. Váratlanul ért engem is 8 havi edzési szünet után elért 15.72 m-es eredményem. Valószínűleg az erő sokáig fenntartható.

De az erősítő munkában is követtem el hibákat. Csak télen dolgoztam súlyzóval és nyáron majdnem sohasem vettem a kezembe. Ma már tudom, hogy nyáron is kell legalább hetenként egyszer erősítő edzést végezni. Habár most nem dolgozom súlyzóval, az 1961. évi téli moszkvai főiskolai bajnokságon 1961. februárjában távolugrásban még mindig 674-et és hármasugrásban 15 métert értem el."

Nyirő György:

FUTÓPÁLYÁK KIMÉRESE, PÁLYAELOVVSZÁMÍTÁSOK

Az utóbbi időben - de különösen az új változásbevezetése óta - igen sok szabálytalanul előkészített futópályával találkozunk. Nemcsak a váltóhely kijelölése szokott szabálytalan lenni, baj van a kiméretlen pályán történő futószámok rajthelyeinek kijelölésével is. Számtalan esetben a 200 méteres és 400 méteres gátfutásnál a gátak elhelyezése sem pontos és ez minden bizonynyal árt azoknak a futóknak, akiknek futó-sávján a gátak szabálytalanul vannak felállítva.

Számtalan versenybíró, de még több pályamunkás sincs tisztában azzal, hogy a kimért pályán történő futások esetében a pályaelőnyöket miként kell kiszámítani, különösen akkor, amikor az I-es futószám nem 400 méter.

A problémák sorozata felveti annak szükségességét, hogy az Atlétikai Híradón keresztül adjunk útmutatást és segítséget a problémák megoldásához. Nem elég ismerni a pályaelőkészítésekkel kapcsolatos mérési lehetőségeket, azokat a gyakorlati folyamán alkalmazni is kell. Ebben a magyarázó írásban, egyszerű nyelvezettel kívánom megmagyarázni a problémák praktikus megoldását.

Azonban még mielőtt rátérnék az anyag lényegére, néhány gondolatot szeretnék felvetni magával a futópályával kapcsolatban. A futópályák mérete, kanyarok formája nem azonos valamennyi sporttelepen. Viszonylag hazánkban a pályák többségénél a pályák 400 méteresek és a kanyarok is félkörűek és kevés azoknak a létesítményeknek a száma, ahol ez másképp van. Nálunk Magyarországon a legtöbb futópályánál az eltérés az egyenes és kanyarok hosszában van. Rendszerint a pályák építését az adott területi lehetőségekhez igazítják. Ezzel szemben külföldön igen nagy számu azoknak a pályáknak száma, melyek hosszabbak 400 méternél, de még több azoknak a száma, ahol a kanyar "kosárgörbe".

A Nemzetközi Atlétikai Szövetség /IAAF/ 1960. évi római kongresszusán elfogadtak egy olyan szabályt, mely szerint nem ismernek el olyan világcsúcsot 200 méteren, vagy annál hosszabb távon, amennyiben azt 440 yard /400 méter/ körületűnél hosszabb futópályán rendeztek. Ez a szabály szükségszerűen felveti azt a problémát, hogy a jövőben csak 400 méteres pályákat építsenek. A 400 méteres körletű pályák építését - az előbb említett ver-

versenyszabályon kívül - még néhány versenyszám - így a 3000 méteres akadályfutás, 4x400 m váltó, stb. - is előtérbe helyezi.

Vegyük sorjába a megoldásra váró feladatokat.

Hogyan is kell kijelölni a rajt és váltóhelyeket a 4x200 m-es és a 4x400 m-es váltófutások esetében?

Az érvényben lévő nemzetközi és hazai versenyszabály a 4x200 méteres és 4x400 méteres váltófutások esetében úgy szól: "A kimért pályán történő futások esetében a váltócsapatok 3 kanyart, vagyis 500 métert futnak kimért pályán, majd ezt követően a tulsó egyenes kezdeténél a futók tetszés szerint

futhatnak, természetesen az előzési szabály betartásával." Ennek a kitételnek figyelembevételével kell előkészíteni a futópályát. Nagyon kell ügyelni arra, hogy a lefutásra kerülő résztávok a rajt, váltózónák és cél között egyformák legyenek. Tekintettel arra, hogy a váltóknak 500 métert kell kimért pályán lefutniuk, a váltózónák nem minden esetben azonos helyre kerülnek. Nézzük meg egyenként, hogy mi a teendő.

4 x 400 méteres váltó esetében:

A rajtvonalakat valamennyi futósáv esetében a 3 kanyaros pályaelőny számítás alapján kell kijelölni. Az alábbi táblázat segítségével egykönnyen elkészíthető:

1.sz. táblázat

Pálya- szélesség	E l ő n y ő k				
	II.pályán	III.pályán	IV.pályán	V.pályán	VI.pályán
100 cm	8.48	17.91	27.33	36.76	46.18
110 cm	9.42	19.79	30.16	40.53	50.89
120 cm	10.37	21.68	32.99	44.30	55.61
122 cm	10.56	22.05	33.55	45.05	56.55
125 cm	10.84	22.62	34.40	46.18	57.96

Amennyiben a pálya nem 400 méter kerületű, akkor is a váltócsapatok 3 kanyart futnak kimért pályán. A fenti táblázatot a már ismert képlet /3 kanyar x 3.142 x R/ alapján megkapjuk valamennyi futósávra egyaránt. A pályaelőny számításával a későbbiek során ugyis foglalkozom. Azonban egy példával még is szeretném illusztrálni ezt. Pl. a IV.futósáv pályaelőnyét akarjuk kiszámítani a 4 x 400 méteres váltó rajtvonalához. A képlet a következő: 3 kanyar x 3.142 x R /3x122-10/, vagyis 3x3.142x356=33.55 méter. A többi futósáv esetében ugyanígy kell eljárni.

Az első váltóhely - tekintettel arra, hogy még egy kanyart kell a második futónak

kimért pályán lefutnia - nem az eredeti helyen van, mint ahogy az a második és harmadik váltás esetében van. Addig, míg a második és harmadik váltóhelynél - amelyek azonos helyen vannak - a váltózónát úgy jelöljük ki, hogy a célsíktól előre és hátra 10-10 métert mérünk le és ezen belül válthatnak a futók. Ebben az esetben a váltóhelyeket a szokásos "X" jelzéssel jelöljük meg. Az első váltóhely esetében egészen más a helyzet. Mivel még egy kanyar hátra van, a váltóhelyek egy kanyarnak megfelelő előnnyel a futás irányában eltolódnak. A könnyítés érdekében az alábbi táblázatot alkalmazzuk az első váltózóna kijelölésénél:

2.sz. táblázat

Pálya- szélesség	E l ő n y ő k				
	II.pályán	III.pályán	IV.pályán	V.pályán	VI.pályán
100 cm	2.83	5.97	9.11	12.25	15.39
110 cm	3.14	6.60	10.05	13.51	16.96
120 cm	3.46	7.23	11.00	14.77	18.54
122 cm	3.52	7.35	11.18	15.02	18.85
125 cm	3.61	7.54	11.47	15.39	19.32

Tudjuk jól azt, hogy ha egy szűkebb területen különböző céllal kisebb egységeket akarunk megjelölni, akkor eltérő jelzéseket kell alkalmazni. Így vagyunk a váltózónák kijelölése esetében is. Ha a második és harmadik váltás zónáját a szokásos "X" jelzéssel jelöljük meg, akkor feltétlenül az eltérő helyen jelentkező váltózónát, amely a másik váltózónához közel van, eltérő jelzéssel kell megjelölni. Ilyen esetben a legcél-szerűbb az áthúzott karika /"O"/ jelzés alkalmazása.

Ezzel a 4x400 méteres váltófutásnál a rajthelyek és váltózónák kijelölésével végeztünk. Hátra van annak a vonálnak a megválasztása, ahol a futók a három kanyar, vagyis az 500 méteres táv lefutása után "bevághatnak". Ezt a helyet egy 5 cm-es fehér vonallal kell megjelölni és a meghúzott fehér vonalának magasságában a futópályán kívül 1-1 60-80 cm magasságu zászlóval is ki kell jelölni. Erre azért van szükség, hogy a futók a váltóhely jelzéseit már messziről lássák.

Most térjünk rá a 4x200 méteres váltófutás pályaelőkészítéséhez. A rajthelyeket ugyanugy kell kijelölni, mint a 4x400 méteres váltó esetében. Ugyanis a 4x200 méteres váltófutásban a csapatoknak szintén 500 métert kell futniuk kimért pályán.

A váltóhelyek kijelölése még nagyobb figyelmet igényel. Az első és harmadik váltóhely - a tulsó egyenes végén, az 5000 méteres rajt környékén - között is eltérés mutatkozik. Mégpedig az eltérés abból adódik,

hogy a csapatoknak az első váltás után még két kanyart kell kimért pályán futniuk. Ez egyben azt jelenti, hogy a harmadik, vagyis utolsó váltás - amikor a futók már tetszés szerinti pályán futnak - az 5000 méteres rajttól előre és hátra 10-10 méterre van. A harmadik váltóhelyet a szokásos "X" jelzéssel kell megjelölni. Az első váltóhelyet az alábbi táblázat szerint a futás irányában kell kijelölni az 5000 méteres rajthoz viszonyítva:

3.sz. táblázat

Pálya- szélesség	E l ő n y ő k				
	II.pályán	III.pályán	IV.pályán	V.pályán	VI.pályán
100 cm	5.65	11.94	18.22	24.50	30.79
110 cm	6.28	13.19	20.11	27.02	33.93
120 cm	6.91	14.45	21.99	29.53	37.07
122 cm	7.04	14.70	22.37	30.03	37.70
125 cm	7.23	15.08	22.93	30.79	38.64

A fenti táblázat alapján az 5000 méteres rajttól lemérjük a fenti távolságokat és attól a helytől előre és hátra kell a 10-10 méteres váltózóna jeleket - jelen esetben megint az áthuzott karikát - elhelyezni.

A második váltóhely ugyanarra a helyre kerül, és ugyanugy kell megjelölni, mint a 4x400 méteres váltó esetében az első váltóhelyet. Ez ugyanis a cél környékén van, vagyis a célsiktól előre egy kanyarnak megfelelő előnnyel. Itt a II.sz. táblázatot kell alkalmazni.

A 4x200 méteres váltónál az első 500 m lefutása utáni határ - ahol a futók már be-
vážhatnak - ugyanugy kell kijelölni, mint a 4x400 m-es váltó esetében.

Természetesen mindaz, amiről eddig szó volt, az 400 m-es kerületű futópályára vonatkozik. Amennyiben a pálya kerülete nem 400 m, úgy az ismertetett elvek alapján ki kell mindent számítani és a helyeket kijelölni.

/Folytatás következik./

HELYBŐL TÁVOLUGRAS AZ ŐSKORBAN -

VAGY MANAPSÁG KORA REGGEL

3.57

Kalovits István: GÁTFUTÁSUNK Néhány PROBLÉMÁJA

Vagy két évvel ezelőtt egy februári estén a Bp. Honvéd fedettpályáján voltam néhány ifjúsági válogatott kerettaggal. A teremben rajtunk kívül vagy 3 felnőtt gátfutó is edzett - valamennyien volt ifi válogatottak. Egyikükkel, akit pár évvel ezelőtt képeztünk át - edzőjével és szakosztályvezetőjével történt előzetes tárgyalások után - síkfutóból gátassá, hosszasan elbeszélgettem a magyar gátfutó-problémáról. Minthogy a téma valamennyi jelenlétőt érdekelt, a beszélgetés kisebbfajta konziliummá alakult. Konziliumot mondok, mert gátfutásunk beteg - nagyon súlyos beteg, melyre a mindenható gyógyszer a mai napig nem találtuk meg. Pontosabban, bár némiképp javíthatnánk rajta, mégsem tesszük meg. A "konzilium" során az egyik versenyző - egyébként többszörös magyar bajnok - megkérdezte tőlem, miért mostohagyermek a gátasok. Persze tagadtam ezt a tényt és felhoztam példának, hogy a "konzilium" idején is megkapták a lehetőséget az edzésre és viszonylag elég kevesen használták ki. Bér érvelésem tetszetős volt és érveim bizonyos mértékig cáfolhatatlanok voltak, hazafelé menet elgondolkoztam a hallottakon és végső konkluzióként oda lyukadtam ki, hogy a versenyzőknek igazuk van. Megerősített ebben a meggyőződésemben az idei tél is és ennek hatására megpróbálok felvetni néhány lehetőséget a javulás érdekében.

Bevezetőül megemlítem, hogy Magyarországon a gátfutás mindig probléma volt, de legalább a válogatott részére mindenkor kitermelődött 1-1 európai szinten is klasszis versenyző /Stollmár, Kovács N., Püspöki, Somfai, Kovács Kléri, Lippay, stb./, akik biztosítani tudták a válogatott számára a jó szerepléshez szükséges pontokat. Ma egyedül Retezár Imre az, akire néha-néha számíthatunk, de hosszú gáton csak ígéreteink vannak akiktől - jogosan vagy jogtalanul - hosszú idő óta várjuk az eredményeket, egyelőre hiába. A fentebb felsorolt régi magasgátasok s rajtuk kívül még több fel nem sorolt, még ma is számításba jöhetnek a válogatott összeállításánál. Kisebb mértékben bár, de ugyanez áll hosszugáton is, de itt legalább ígéreteink vannak, míg magasgáton azok sem. Ha a lányok eredményeit vizsgáljuk, ott ugyanezt a helyzetet látjuk. Voltak és vannak fiataljaink, de egyelőre egy sincs, aki a válogatásnál még csak számításba is jöhetne - ugy 11.5 körüli - még Európában is gyengének számít idővel.

Mi lehet ezeknek az oka és hogyan lehetne ezen a helyzeten segíteni?

Magyarországon jelen pillanatban az a helyzet, hogy gátasaink - kivéve a Bp. Honvéd és a Bp. Dózsa tagjait - általában legkésőbb novemberben kénytelenek a gátazást felfüggeszteni és csak valamikor - az időjárástól függően - március-áprilisban jóformán teljesen újra kezdeni! Nem kell soká gondolkodni, mit jelent ez ma, amikor edzésrendszerünk az egész évi folyamatos munkára épül és az alapelv az, hogy minden év munkáját magasabb szinten kell elkezdni, mint az előző évié volt. Azt mondhatná valaki, hogy a téli téli munka jól felhasználható a gátasok előkészítésénél! Ez így van és még sincs így! A teremben fellazíthatjuk versenyzőinket, felkészíthetjük fizikailag a gátézással járó

munka elvégzésére, sőt megkockáztathatjuk az egy - nagyon kevés helyen a két - gátra való ráfutást is, de a teremben /terem alatt mindenkor iskolai testnevelésre használatos parkett, linóleum, vagy más, nem salak burkolatu tornatermet értek/ nem tudjuk megtanítani a folyamatos gátfutás ritmusára, mert a./ a terem rövidsége miatt legfeljebb 2, de inkább csak egy gáton gyakoroltathatok, már pedig a gátfutás alapelve, hogy háromnál kevesebb gáton ne dolgozzon a versenyző - a gátfutás ritmusának beidegzése miatt; b./ más az elrugaszkodás szöges cipőben salakról, mint szőgnélkülíben fáról, vagy linóleumról és más a leérkezés illetőleg a tovalaladás ritmusa salakon, mint teremben; c./ amit még el tudunk végeztetni teremben alacsony gáton, az általában jóval nehezebb a közép- és sokkal nehezebb a magasgáton. Emellett a gátmagasság emelésével nő a sérülési veszély is. Régebben többször megkíséreltem, hogy teremben - kellő számú szőnyeg leterítésével - a gátazást, de általában azt tapasztaltam, hogy főleg a kezdők, és a lányok félnek, de a haladók sem szívesen csinálják. Ha ehhez hozzájött egy esetleges botlás vagy pláne, bukás, akkor már salakon is nehéz volt megszerettetni a gátazást; d./ a terem rövidsége miatt általában nem lehet a szabályos ráfutást és gátközöket alkalmazni, emellett már a gátra lépésnél is, de elsősorban a gát felett és főleg a gátról való lelépésnél fékezőleg hat az a tudat, hogy a közeli fel miatt a lendületet le kell fékezni, nehogy megsérüljön a versenyző.

A téli munkával kapcsolatos teendőinket a fentebb elmondottak máris meghatározzák. Szükséges a téli munka folyamán a gáttechnikának és a gátfutás ritmusának oly mértékű gyakorlására lehetőséget teremteni, ami körülményeit tekintve - megfelelő a nyári versenyek szükségleteinek, vagyis más szóval meg kell teremtenünk a november-március időszakra is a gátodzés lehetőségeit, /megfelelő rá- és kifutási távolságot és 2, de inkább 3 gát gátközének - $13.72 + 9.14 + 9.14 + \text{kb. } 10 \text{ m}$ kifutás/ tehát kb. 32-35 m hosszú, lehetőleg salakos termet, melyben ez elvégezhető. Ilyen jelen pillanatban - tudomásom szerint - csak egy van, de minden erőnket meg kell feszíteni, hogy ne csak egy legyen, hanem több is - és lehetőleg minél nagyobb keretnek álljon ilyen a rendelkezésére. Magyarul mondva tegyük lehetővé, hogy az ország területén több helyen is lehetőség nyíljon a gátfutáshoz kedvet érzők részére legalább heti egy, de inkább több alkalommal ilyen hely. Ha pl. a Bp. Honvéd Tüzér utcai fedettpályáját Budapestten hetente csak 1 alkalommal e célra meg lehetne kapni egy órára és itt 15-20 fű is ugyanennyi leány rendszeresen edzhetne edzői felügyelet mellett, biztos vagyok benne, hogy pár éven belül, esetleg még hamarabb is, kikerülne jónéhány valódi gátfutó is és válogatott viadalokon nem kellene már eleve kettős vereségekkel számolnunk. Nézetem szerint megérné a felmerülő anyagi áldozatot az a nyereség, melyben atlétikánk részesülne.

Természetes, hogy csak félmunkát végezhessenek, ha a téli időnyre korlátozódniuk az együttes munka. Szükséges lenne, a nyári időszakban is egy olyan nevelő-edzőtábor

felállítás is, melyben speciális gátfutóedzés folyik. Nem hiszem, hogy bármely egyesület is megtagadná a pályahasználatot a cél elérésének lehetőségétől és biztos vagyok, hogy akadna olyan edző is, aki hajlandó lenne az edzések levezetésére.

Gátfutásunk másik nagy problémája a megfelelő egyének kiválasztása. Köztudomású, hogy elsősorban a magas, laza izomzatú, robbanékony, kellő ügyességgel és bátorsággal rendelkező fiúk és lányok alkalmasak a gátfutásra. Ez az elmélet! A gyakorlat azonban azt bizonyítja, hogy ilyeneket csak a legritkább esetben lehet találni és kénytelenek vagyunk megelégedni olyanokkal, akikből a felsorolt tulajdonságokból gyakran éppen a leglényegesebbek hiányoznak. Magyar viszonylatban általában azok mennek csak gátfutónak, akik lassúságuk miatt mint sprinterek nem jöhetnek számításba. Ha valakiben csak a legcsekélyebb lehetősége van annak, hogy néha-néha bejuthat egy-egy 100 m-es verseny döntőjébe, általában már elveszett a gátfutás számára, mert nem hajlandó vállalni azt az aprólékos munkát, ami a gátazással jár. Ez nemcsak most van így, hanem régebben is így volt. Példa erre, hogy gátasaink közül egyedül Kovács Klári tudott 10.5-öt százon és 48-on belül 400-on, míg a többiek többnyire 11.5 körüli 100-asokból és 50-en felül 400-asokból kerültek ki! Nem csoda, ha ilyen körülmények között probléma a versenyzők részére a 15 mp, illetőleg az 53 mp!

Az egyének kiválasztásánál a másik nagy baj alapja éppen a szakosításban rejlik. A legnagyobb ritkaság, hogy valaki egyesületeinkben speciálisan csak a gátfutással foglalkozzon, vagy ha ilyen akadna is, biztos, hogy nem kapja meg azokat a versenyzőket, akikből gátfutókat lehetne nevelni! Egyetlen lehetőség erre az lenne, hogy a gát- és gyorsfutókkal ugyanaz az edző foglalkozzon! Egyszerű és mégis mennyire megkönnyítené gátfutó utánpótlásunk nevelését, ha minden gyorsfutónk és 400-800-asunk megkísérelné eredmény elérését gáton is. Külföldön általában minden gyorsfutó egyben elég jól fut gáton is! Ennek a természet sem akadálya, mert vi-

szonylag alacsony termettel is lehet valaki még magasgáton is jó. Példárá az olimpiai bajnok Dillard. Igaz, hogy a többi szükséges képességből bőven volt neki!

Összesítve az elmondottakat, gátfutásunkat jelenlegi helyzetéből - nézetem szerint - a következőkkel lehetne kiemelni:

- 1./ A téli idényben a Bp. Honvéd salakos fedettpályáját heti legalább egy, de inkább két alkalommal egy minél nagyobb létszámú férfi és női keret használatára kellene bocsátani - megfelelő edző, vagy edzők vezetésével, ahol lehetőség nyílna novembertől-márciusig a gátfutás speciális munkájának elvégzésére;
- 2./ A nyári idényben a KISZ, vagy más szerv/pl. a Budapesti ASZ, vagy a MASZ/ által létesített edző-nevelő táborban vagy táborokban a gátfutás oktatása alap-, haladó és felső fokon - a legjobb gátas edzők bevonásával. Egy-egy táborozás időtartama 2-3 hét lenne!
- 3./ Valamennyi futót 100-400 m-ig bezárólag részorítani a gátfutás megtanulására és évente legalább 2-3 gátfutóversenyen való indulásra.
- 4./ Kísérjük meg azoknak a gyorsfutóknak /Pl. Fluck Miklós/ gátra való átállítását akikben a gátazáshoz szükséges képességek megvannak és megfelelő testalkattal rendelkeznek.
- 5./ Tegyük lehetővé, hogy - "a megfelelő ember a megfelelő helyre" elv alapján - a gátfutásra alkalmasnak látszó versenyzőket legalább ki lehessen próbálni, mondjuk egy idény tartamára, beleértve a felkészülési időszakot is.

Fentiek természetesen csak sebtiben papírra vetett gondolatok, melyek felett vitatkozni lehet pro és kontra, de nézetem szerint minél hamarabb meg kellene kezdeni nemcsak a vitát, hanem azoknak a pontoknak gyakorlati végrehajtását is, melyek tőlünk függenek. Próbáljuk meg és én biztos vagyok abban, hogy a javaslatok gyakorlatba való átültetésével csak atlétikánk és a magyar sport nyerne!

FIZESS ELŐ AZ **ATLÉTIKAI** *Híradóra!*

RENDSZERESEN KÖZZI A MAGYAR ÉS KÜLFÖLDI SZAKEMBEREK CÍMKÉIT, A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS KÖZLEMÉNYEIT ÉS BAJNOKSÁGOK KIÍRÁSAIT, ÉRDEKES BESZÁMOLÓKAT ÉS RÍPORTOKAT, BAJNOKI PONTVERSENY, ÁLLÁSÁT, STB.

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18. - Ft., 1/4 évre 9.- Ft. Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V.sz. csekkszámjára.

Az 1952. évi országos középiskolai bajnokságról

Az idei középiskolai atlétikai bajnokságokat június 16-17-én rendezte meg az OISB Diák Sport Központja a BEAC sporttelepén.

Az utóbbi években ez az országos verseny egyéni és csapatbajnokságok formájában került megrendezésre. A megyei bajnokságokon elért eredmények alapján lehetett iskolának nevezni. A nevezéseket feldolgozták és az egyéni számokban országos viszonylatban legjobb 14-15, csapatban 8-10 jutott az országos döntőbe.

Ezzel a rendszerrel az egyes iskolák érdekeltségét tartották éberen. Az egyéni és csapatszámokban kiírt pontverseny azonban nem adhatott hű képet, mert a gyengébb egyéni és csapat teljesítményük a legjobbak után nem vehettek részt a versenyben s így egyes iskolák atlétikai munkájának hű keresztmetszetét nem mutatta. A csapatversenyek miatt sok esetben olyan igen alacsony teljesítményű versenyző is bekerült a felutazó vidékiek közé, akiknek utaztatása és három napos budapesti tartózkodása nem volt indokolható még a csapat jó átlagteljesítménye mellett sem. Ezzel szemben az egyéni versenyekben igen nehéz volt meghuzni azt a határt, amely alatt már nem történt meghívás. Sok esetben majdnem teljesen egyforma tudásuk közül az egyik részt vehetett, a másik nem tudott feljönni a kötött létszám miatt.

Hibája volt ennek a rendszernek az is, hogy az elmaradt versenyágak pótlására nem sok hatással volt. Az iskolákban nem törődtek azzal, hogy gyenge a gátfutó mezőny, vagy a női dobószámokban III. osztályú szinttel esetleg helyezést lehetett elérni, nem foglalkoztak eléggé a felkészítéssel s így az országos bajnokság szintje a meghívható szint alatt maradt. Voltak városok és megyék ahol egyáltalán alig volt atlétikai élet.

Hogy ezeket a hiányosságokat felszámolják, a régi kiírást megváltoztatták. Ezt a tavaszi számunkban közöltük. Ebben az évben a régi rendszer szerint csak megyei viszonylatig kellett megrendezni a versenyeket. A megyei bajnokságok alapján megyei válogatott csapat vett részt az országos bajnokságon egyéni és váltó számokban. A pontozási rendszer is megváltozott. Most már nem ponttáblázat, hanem helyezési táblázat alapján kapták a versenyzők a pontokat úgy, hogy az utolsó helyezett is legalább 1 pontot szerezhethetett.

Itt is voltak meghívási irányszintek, ill. nevezési szintek. Minden esetben azonban nem lehetett betartani az előre elkészített eredmény szintet a gyenge vidéki eredmények miatt. A rendezést végző szakbizottság sok esetben tekintett el ettől és hívott meg szint alatti eredményű versenyzőt.

A kiírás szerint minden megye, a négy kiemelt város és Budapest négy területe alkotott, illetve nevezett egy-egy válogatott csapatot. Így tehát egyes számokban az indulók száma maximum 27 volt. Tekintettel azonban arra, hogy egyes megyékben, városokban egyes számokban mások is értek el jó eredményt, a szakbizottság úgy döntött, hogy olyanokat, akik eredményükkel az első hat helyre esélyesek voltak, pontversenyen kívül meghívást kaptak. Tehát bajnokok, vagy helyezettek lehettek, de helyezésük a pontversenybe nem számított.

A nevezések feldolgozásánál már kitűnt, hogy ez a rendszer egészségesebb. A döntő feltétlenül színvonalasabb versenyeket fog jelenteni, hiszen egy-két szám kivételével a meghívottak igen közeli eredményeket értek el s csak a pillanatnyi siker, vagy sikertelenség fogja a sorrendet megállapítani. Ez a versenyek folyamán minden számban be is igazolódott.

Az elgondolás szerint az új kiírás a meggyét fogja arra kényszeríteni, hogy az atlétikai versenyek minden ágában szorgalmazzzák a megfelelő eredményű versenyző keresését és nevelését, hogy a megye a pontversenyben jól szerepelhessen. Sajnos, nem mindenütt értették meg az elgondolást, nem foglalkoztak vele kellőképpen és ezt nem tartották fontosnak.

Tényként kell megállapítani, hogy a felutazó versenyzők száma ugyanaz volt, mint a múlt években, a verseny színvonalasabbá vált, eltűntek a 16 méteres női gerelyhajítók és 350-es távolugrók. Növekedett a gátfutók és a női 800-asok száma, legtöbb számban szoros versenyt vívtak az első és a helyezettek, örvendetesen megnőtt az összetett versenyben indulók száma is.

Sajnos a megyei bajnokságok idején igen kedvezőtlen volt az időjárás. Panaszkodtak a vezetők, hogy a felkészülési lehetőségek sem voltak megfelelőek, hiszen a tél igen hosszú időre kitolódott és legtöbb helyen nem volt megfelelő edzési lehetőség. Ennek ellenére úgy látszik, - és ezt mutatja a verseny eredménye - ez a rendszer beváltotta a hozzá fűzött reményeket és ha több éven keresztül ugyanilyen formában kerül megrendezésre, köztudatba megy át, minden területen megindul a teljes csapat kiépítésének gondolata. Ez pedig feltétlenül fejlődést fog eredményezni.

Ujdonságként kell megemlíteni, hogy a versenykiírás már szeptemberben közölte a kötelező szövetségi igazolást. Azok az iskolák, ahol a vezető tanárok figyelmesen tanulmányozták az országos verseny kiírását, korán szorgalmazták a rajtengedélyek megszerzését, korán nekiláttak a versenyzők jó felkészítésének és bekapcsolódtak a szövetségi versenyrendszerbe is. Így mód nyílt arra, hogy a versenyzők rendszeresen részt vegyenek hivatalos versenyeken, mellyel még tökéletesebbé tették felkészülésüket.

Sajnos, legtöbbször csak az utolsó hetekben igyekeztek lebonyolítani az igazolás nem kis munkáját. A szövetségben nagy torlódást jelentett ez a folyamatos és rendszeres munkavégzés mellett is. Jövőben ezt feltétlenül el kell kerülni megfelelő rendelkezések kiadásával.

A versenykiírás szerint a csapatbajnokságokat iskolai, városi és megyei szinten meg kellett rendezni. Sajnos, a beérkezett jegyzőkönyvek tanúsága szerint nem rendezett csapatbajnokságot Pécs városa, Baranya, Fejér, Heves, Nógrád, Somogy, Szabolcs, Tolna és Vas megye. Ez pedig a tömegesítés elvét nem szolgálta. Itt is hathatós intézkedést kell tenni és kívánatos, hogy jövőben az ilyen megyék és városok az országos bajnokságon egyáltalán ne vehessenek részt.

Sok kifogás merült fel a nevezésekkel és a beérkezett jegyzőkönyvekkel kapcsolatban is. Hosszu lenne a hibákat felsorolni.

helyette azonban meg szeretném dicsérni Bács Békés és Zala megyét, továbbá Szeged városát mintaszerű jegyzőkönyveikért és a pontos nevezéseikért. Ismét az látszik, hogy csak ott megy rendszeren az atlétikai élet, ahol lelkes a vezetés, ahol törődnek a középiskolások atlétikájával és szívesen végzik a társadalmi munkát.

Külön kell foglalkoznom Budapest esetével. Nem tartom helyesnek, hogy összekapcsolják az ipari tanulók bajnokságát a középiskolásokéval. Így egyik csoport sem látta tisztán saját területét, a versenyzők sem ismerték ki magukat és következtetni sem tudtak megfelelően arra, hogy elért eredményükkel részt vehetnek-e az országos bajnokságon. Mint szemlélő, jelen voltam a bajnokság két napján. Sajnálatos volt megállapítanom, hogy ez a párosítás a középiskolások tömege versenyeztetését gátolta, mert kevés csapat indulhatott. A rendezéssel is baj volt. A díjkiosztás teljesen elmaradt. Ugyancsak elmaradt a jegyzőkönyv beküldése. A nevezést egyik testnevelő tanár állította össze a rendező szakbizottság helyett, aki még a kiértékelést is vállalta. Hol volt a budapesti szakbizottság? Ugyancsak nem volt rendben az igazolási idő betartása sem. Majdnem fele a versenyszámok kezdete előtt jött igazolni, amikor a versenybírák és rendezők ezer más problémával voltak elfoglalva. Miért tudta időben megoldani ezt a kérdést a Kölcsény és Petőfi gimnázium testnevelő tanára és miért kellett a többieknek késni? A vidékian leg-
többben példamutatóan intézték el és dicséret illeti őket ezért.

A versenyen csak az indulhatott, akinek szövetségi igazolása és megfelelő orvosi ellenőrzése volt. Sajnos, a vidéki szövetségek az igazolványok meghosszabbítását, ill. erre az évre való érvényesítését nem végezték el 75 %-ban. Milyen lehet ott az adminisztráció? Voltak 2 éves elmaradások is. Hogyan ellenőrzik a vidéki versenyeken az indulásokat, a jogosultságokat? Ellenőrizték-e egyáltalán az orvosi vizsgálat megtörténtét? Sajnos, úgy látszik, nem. Tudomásom szerint sem Budapesten, sem több megyében a megyei,

illetve városi bajnokságok alkalmával nem kérték az igazolást. A jövőben itt is szigorubb intézkedés kell.

A verseny előkészítése igen sok adminisztrációs munkát jelent. Előre biztosítottunk megfelelő mennyiségű szállási és étkezési lehetőséget. Természetesen a végleges létszám megadása szükséges volt a verseny előtt bizonyos idővel. Sajnos, egyes megyék a nevezési zárlatot figyelembe nem véve, két-három nappal később neveztek, pedig versenyüket jóval előbb megrendezték. Négy megye /Csongrád, Heves, Pest és Nógrád/ miatt késtek a visszaértesítések és csak az utolsó pillanatban kaphatták meg az iskolák azokat.

Ugyszintén a nevezések feldolgozásához is idő kell. Ezt és a verseny teljes előkészítését csak a létszám tökéletes ismeretében lehet elvégezni, melyet mind az utolsó napokra kellett hagyni. Úgy hiszem, hogy a későn nevezők nem szerveztek még nagyobb versenyt, nem ismerik a feladatok sokaságát egy 700 fős verseny előkészítésével kapcsolatban. Végülis kisebb hibáktól eltekintve, sikerült megoldani mindent, a verseny zavartalan lebonyolításban, zökkenőmentesen folyt.

A bajnokság általában a várt küzdelmeket hozta. Voltak szép számmal meglepetések, de voltak kellemes élmények is. Az eredmények alakulásáról a Népsport már beszámolt. Röviden talán csak annyit jegyezni meg, hogy az elsőkhöz szorosan felzárkóztak a bajnokságban helyezettek és helyezetlenek is.

Igen népesek voltak a váltószámok. 14-17 váltó indult mindenütt s mivel megyei válogatottak voltak, nehéz volt megállapítani előre a helyezési lehetőségeket. Eppen ezért nagy küzdelmet és végig érdekes versenyt láthatott a lelátón helyet foglaló diákság és nézősereg. Fiu ötprobában 17, leány háromprobában 12 induló küzdött végig, mely a multhoz képest szép fejlődést jelent.

Az egyes számok eredményeiről a sportsajtó beszámolt. De igen érdekes a pontverseny alakulását a táblázaton megtekinteni, melyből leolvasható, hogy melyik megye és város mely számban milyen erős, vagy milyen jól felkészült területek vannak és milyen szomorú Szolnok és Borsod megye eredménye.

F I U K

	Ba- ra- nya	Bács	Bé- kés	Bor- sod	Csong- réd	Fe- jér	Győr	Haj- du	He- ves	Ko- má- rom	Nógr- rád	Pest	So- mogy
100 m	---	23	19.5	---	21.5	13	28	---	15	24	17.5	---	19.5
200 m	10	20.5	19	---	15	14	28	---	16.5	22	9	23	24
400 m	---	19.5	16.5	---	12	18	11	---	23	24	---	16.5	15
800 m	12	17	18	---	13	---	28	---	10	15	---	20	11
1500 m	16	14	22	---	13	---	28	---	17	21	---	15	---
110 gát	---	26	17	---	23	24	19	---	---	21	---	20	---
4x100 m	---	26	24	---	19	---	30	---	18	20.5	14	13	---
4x400 m	---	---	24	---	17	---	30	---	18	21	---	19	14
4x1000 m	---	24	22	---	---	---	28	---	15	21	---	18	14
Ötpróba	18	23	28	---	22	---	17	---	---	13	---	24	---
Magas	8	15	26	---	21	---	18	10	20	14	---	24	11.5
Távol	---	26	24	20	30	16	28	---	10	17	---	22	---
Rúd	---	30	22	---	---	---	---	---	---	20	---	19	---
Hármas	12	---	21	---	20	23	28	14	15	22	26	18	19
Súly	9	22	23	---	14	---	19	30	---	16	10	18	---
Diszkosz	11	22	12	---	28	---	26	30	24	17	18	---	---
Gerely	26	13	17	---	12	30	20	9	---	24	---	21	14.5
Összesen	122	321	355	20	280.5	138	386	93	201.5	332.5	94.5	290.5	143

F I U K

	Sza- bolcs	Szol- nok	Tol- na	Vas	Vesz- prém	Za- la	Deb- re- cen	Mis- kolc	Pécs	Sze- ged	Bp. I.	Bp. II.	Bp. III.	Bp. IV.
100 m	--	--	15	15	12	11	30	--	26	--	21.5	--	17.5	--
200 m	--	--	12.5	11	16.5	12.5	--	--	--	20.5	18	26	30	--
400 m	19.5	21	--	28	22	14	13	30	--	--	26	--	--	10
800 m	23	--	22	14	19	26	21	30	24	--	16	--	--	--
1500 m	12	--	26	--	20	24	--	30	23	--	19	18	--	--
110 gát	--	--	22	--	--	--	28	--	--	--	--	--	18	30
4x100 m	--	--	15.5	--	15.5	12	28	17	--	--	23	22	--	20.5
4x400 m	--	--	13	16	20	15	22	28	--	26	23	--	--	--
4x1000 m	--	--	26	17	--	--	19	30	--	20	23	--	16	--
Ötpróba	15	--	--	19	--	--	20	--	14	21	26	30	16	--
Magas	--	--	9	17	13	11.5	16	--	23	22	18	30	18	--
Távol	--	--	11	13	14	--	23	19	15	21	18	12	--	--
Rúd	--	--	21	--	28	--	--	--	18	--	23	--	26	24
Hármas	17	--	16	13	--	11	30	10	--	--	--	24	--	9
Súly	17	--	21	20	12	13	15	24	11	26	28	--	--	--
Diszkosz	--	14	23	9	7	21	19	13	8	15	16	10	20	--
Gerely	14.5	--	28	18	8	--	10	16	22	23	19	--	11	--
Össz.	118	35	281	210	207	170.5	294	247	184	194.5	318.5	172	182.5	93.5

L Á N Y O K

	Ba- ra- nya	Bács	Bé- kés	Bor- sod	Csong- rád	Fe- jér	Győr	Haj- du	He- ves	Ko- má- rom	Nóg- rád	Pest	So- mogy
100 m	--	14	15.5	--	19.5	--	19.5	--	30	22	10.5	13	10.5
200 m	--	18	18	--	21	13	20	--	18	14.5	--	16	9
400 m	--	26	24	--	17	20	21	--	22	--	--	23	13
800 m	--	19	28	12	13	16	17	--	21	--	14	22	--
80 m gát	--	28	20	--	13	21	19	--	--	--	--	14	--
4x100 m	--	19	22	--	14	11	23	--	24	--	--	15.5	--
3x800 m	--	23	26	--	18	--	19	--	24	--	15	--	--
Hárompr.	--	28	23	--	--	26	--	--	--	--	--	20	--
Magas	16	24	26	--	12	--	9	15	7	11	--	14	23
Távol	--	19	11	--	28	--	23	12	30	21	9	14	--
Súly	21	18	23	6	--	11	30	12	--	14	9	8	13
Diszkosz	--	26	30	--	14	10	19	--	--	20	--	18	--
Gerely	--	23	16	--	17	--	26	--	15	--	19	30	18
Összesen	37	285	282.5	18	186.5	128	245.5	39	191	102.5	76.5	207.5	86.5

	Sza- bolcs	Szol- nok	Tol- na	Vas	Vesz- prém	Za- la	Deb- re- cen	Mis- kolc	Pécs	Sze- ged	Bp. I.	Bp. II.	Bp. III.	Bp. IV.
100 m	--	--	8	26	10.5	15.5	10.5	28	24	23	21	18	17	--
200 m	--	--	10.5	22	--	14.5	12	30	23	24	10.5	28	26	8
400 m	16	--	--	28	19	18	--	--	12	15	14	--	30	11
800 m	--	--	--	15	11	20	24	--	18	26	--	23	10	30
80 gát	--	--	--	15	16	18	17	24	30	--	--	26	22	23
4x100 m	--	--	15.5	30	--	21	12.5	28	26	18	12.5	--	20	17
3x800 m	--	17	16	21	--	30	28	--	22	--	--	--	14	20
Hárompr.	--	--	17	19	--	22	--	18	30	21	--	--	--	24
Magas	28	--	--	21	8	18.5	22	--	17	30	20	18.5	10	13
Távol	8	--	13	24	--	17	7	26	20	15	10	22	16	18
Súly	--	17	22	10	15	28	20	--	19	16	5	26	24	7
Diszkosz	12	--	21	15.5	13	24	17	--	23	11	--	22	28	155
Gerely	24	--	11	12	--	13	--	--	21	28	14	--	22	20
Összesen	88	34	133.5	250.5	92.5	259.5	170	154	285	227	107	183.5	239	206.5

Változatlanul Békés megye a legjobb, mint azt az összetett pontverseny mutatja. De ha jobban megnézzük a megyei listát, sajnos meg kell állapítani, hogy a régi orosházi középiskolai atlétikai élet erősen visszaesett, egy-két képviselőjének sikerült csak helyet kapnia a megyei válogatottban. Jó és kívánatos lenne, ha a megyei szakfelügyelet, oktatási szervek és DST-k megvizsgálnák sürgősen: mi az oka annak, hogy egy év alatt ennyire visszaesett a hagyományos orosházi középiskolai atlétika? Helyes lenne, ha a megyei atlétikai szövetségek a táblázatok alapján értékelnék a megye középiskolai atlétikai életét, megvizsgálnák a lemaradtak helyzetét és megfelelő segítséggel oda hatnának, hogy jövőben az egyes megyék között található hatalmas különbség eltűnne.

Mint látható, ez az új kiírás a bevezetőben említett hibák mellett is bevált. Igen jól mutatja egyes megyék atlétikai utánpótlásának helyzetét, kiemeli a szorgalmas felkészülés eredményét és kirívóan nyilvánosságra hozza egyes területek lemaradását. Nem véletlen, hogy az itt található eredmények nagyjából párhuzamban állnak a Magyar Atlétikai Szövetség hivatalos egyesületi rangsorolásával. A középiskolás bajnokság képe a ma-

gyar atlétika utánpótlásának jövőjét jelentheti. Eppen ezért tenni kell valamit, hogy minden megye szívégyének érezze a középiskolai atlétika fejlesztését, ne csak véletlen legyen egy-egy atléta feltűnése, jobb eredménye; rendszeresítsék a versenyeken, szorgalmazzák a szövetségi versenyrendszerben való szereplést és nem utolsósorban a felkészülést már szeptemberben kezdjék meg az új tanév megindulásakor.

Ugy tudom, hogy a jövő évi középiskolai bajnoki rendszer kiírása a tanév kezdetéig eljut az iskolákhoz. Ezt a sportkört vezető tanárok tanulmányozzák át, értékeljék az évi bajnokságok eredményeit, lássanak munkához. Egy év alatt igen szép eredményt lehet felmutatni, mint azt Győr, Pest, Vas és Komárom megye is bizonyítja.

Nagy feladat hárul az egyes területek atlétikai szövetségeire is. Nem várható eredmény, ha a szövetség csak ölbetett kézzel nézi az iskolák munkáját, azt várja, hogy magukra hagyatva végezzék nevelői tevékenységüket. Kívánatos lenne, ha felvennék a kapcsolatot az iskolákkal, szervezési, szakmai és vezetési kérdésben segítségül lennének, mert csak így remélhető, hogy közös munkával jövőre még jobb eredmények születnek.

Az 1962. évi Egyesületi Bajnokságról

Az évi egyesületi rangsorolás egyik tényezője az Egyesületi Bajnokság, melyet három osztályban rendezünk, hat fordulóban. Julius 1-ig eddig megrendezésre került kétszer két forduló az I. osztályban és három forduló a másod-harmad osztályban. Lényegében tehát túl vagyunk a felén s így mód van arra, hogy bizonyos következtetéseket levonhassunk.

A versenyrendszer ezen része vitán felül szükséges. Módot ad arra, hogy részben is felmérje az egyes atléta szakosztályok különböző színtereményű versenyzőinek összerejét, megmutassa a nevelői munka eredményességét, ugyanakkor rávilágítson a hiányosságokra. Tehát az alap-elgondolás helyes a versenyrendszerbe való építése szükséges. Kérdéses és vitatható az, hogy az 1962. évi megfelelő-e minden vonatkozásban a mi atlétikai életünknek, sajátosságainak, szükség van-e arra egyáltalán, hogy a jövőben ezen változtassunk és ha megteesszük, az mi legyen. Tudomásom szerint Szövetségünk készített egy tervezetet a jövő évi EB-re vonatkozóan, melyben az alap-gondolat ugyanez, de vannak benne változtatások. Most azonban nem erről akarok beszélni, hanem azt kell megnéznünk, hogy a jelenleg érvényben lévő mennyiben felel meg, mit mutat és hogyan értékeli a sportkörök munkáját.

Mint ismeretes, minden I. osztályú versenyző a Budapesten megrendezésre kerülő I. osztályú fordulón versenyez. Ez igen helyes intézkedés, hiszen csak így találkozhatnak a legjobbak a bajnokságokon kívül egymással, csak így nevelődhetnek be az új I. osztályúak a válogatott versenyzők versenyeztetésével kapcsolatos légkörbe, itt szokják meg a jobbak elleni küzdelmet. Igaz, hogy részükre nem túl előnyös - a pontszerzés miatt - a nagyobb tudásuakkal való küzdelem, I. osztályú eredményükkel nem tudnak olyan értékes pontokat gyűjteni, mint esetleg a II. osztály élmezőnyében, de nevelési szempontból éppen ez szükséges, hiszen itt tanulhatnak meg komoly versenyeken helytállni. És talán a multban egy kicsit az volt a hiba, hogy erre kevés mód adódott.

A magasabb színvonalú versenyeken való indulás - a pontszerzési lehetőségeken kívül - feltétlenül komolyabb felkészülést kíván. Jobban megmutatkoznak a hiányosságok, jobban össze lehet hasonlítani őket ezen keresztül pedig fejlődésüket jobban biztosíthatjuk.

Válogatott keretünk egymás elleni komoly küzdelme ugyanezt kívánja. Az egyforma feltételek melletti versenyzés jó összehasonlítási alap és megkönnyíti a válogatás mindig is gondokkal teli problémáját. De jó azért

is, mert éppen a válogatottság kérdésének eldöntéséért folyó küzdelmekre jobb felkészülést kíván, állandóan éberén tartja az erőviszonyok helyzetének mérhetőségét és ezen keresztül komolyabb munkára serkenti versenyzőinket.

Atlétikánkban eddig a legtöbb számban egyesek szinte egyeduralkodók voltak. Ha elindultak valamilyen hazai versenyen, a pápirforma nem borulhatott fel. Az idén azonban már észrevehető volt, hogy az utánpótlás a második vonal több számban elérte, vagy megközelítette az élvonalat és ha élversenyzőink nem tudnak tovább fejlődni, a fiatalok megelőzhetik őket. Ez pedig legtöbb élsportolóra serkentőleg hathat, nagyobb felkészültséget fog megkívánni, hogy vezető helyüket biztosíthassák.

Evi versenynaptárunkat ismerve, helyeselni kell azt, hogy az I. osztály 6 fordulója a formábahozás időszakára esik, illetve a formabontatás időszakának kezdetén fejeződik be hazai nemzetközi mérkőzéssel. Ez a másfél hónapos versenyszak - a külföldi versenyekkel együtt - élversenyzőinknek jó próbátétel jelent. Az eredmények alakulásából fontos következtetést vonhatnak le az elkövetkezendő idő munkájára. Ez pedig elősegíti, hogy maximális eredménnyel szerepelhessenek a szeptemberi Európa-bajnokságon és az őszi viadalokon.

A II. és III. osztályu versenyek időpontja az egész versenyidőnyre van szétosztva. Talán kissé zsúfolt a május-június, hiszen

igen kevés idő van arra, hogy a tapasztalt hiányosságokat kijavíthassák, de jobban szétosztani alig lehetett volna a körülmények ismeretében.

A budapesti csoportok szétosztása nehéz feladatot jelentett a tervezőknek. Ugy látszik azonban, hogy egész kevés kivételtől eltekintve jól sikerült az erőviszonyok felmérése, legfeljebb az Újpesti Dózsa és a Honvéd csoportok kaptak nehezebb beosztást a másik két csoporttal szemben. Ez az idei eredmények alapján a jövőben jól javítható.

Kár, hogy a vidéki eredmények még nem érkeztek be s így továbbiakban csak a budapesti versenyeken szerzett tapasztalatokról beszélhetünk.

A II. osztályu versenyek színpvonala megfelelő. Sok érdekes és jó versenynek lehettünk tanúi. Az egyforma erők egymás elleni küzdelme nem volt eredménytelen. A III. osztályu versenyek azonban - szerintem - nem elég népesek, főleg egyes versenyszámokban van nagyobb létszámú induló, az elmaradott és nehezebb számokban pedig gyenge eredmény is elegendő a pontszerzéshez. Röviden, tömegeink nincsenek még ma sem. Ugy gondoltuk, hogy az iskolai és sportiskolai sportkörök bekapcsolása új szint hoz, tömegeket mozgat meg, sajnos azonban azt kell látnunk, hogy férfi vonalon 7, női vonalon pedig 9 iskolai sportkör szerepel mindössze. Ezt kevésnek tartom bár az elmúlt évhez képest így is fejlődést jelent.

A BUDAPESTI EGYESÜLETI BAJNOKSÁG PONTVERSENYÉNEK ÁLLÁSA 1962. JUNIUS 14-ÉN.

F é r f i a k

E.B. forduló és ideje	Bp. Honvéd	U. Dózsa	MAFC	Vasas	BEAC	MTK	Csepel	V. Izzó	TFSE	FTC	BVSC	Bp. Építők	Előre	Bp. V. Meteor	VM KÖZÉRT	Bp. Spartac.
I.o. V.26.	1085	1060	324	347	163	136	52	25	108	83	99	73	29	67	30	75
II.o. V.27.	671	344	257	291	235	221	160	221	105	99	101	80	79	127	93	35
III.o. V.27.	138	151	94	144	105	95	99	25	40	99	59	78	76	30	72	24
II.o. VI.2.	483	291	298	262	306	193	315	237	132	65	128	95	119	70	40	106
III.o. VI.2.	126	98	147	108	77	76	91	104	51	101	49	40	46	21	72	67
II.o. VI.10.	450	318	309	203	287	271	255	277	161	134	109	85	101	144	49	13
III.o. VI.10.	126	126	126	105	100	91	67	81	64	107	109	45	66	22	70	45
I.o. VI.10.	1050	869	471	431	251	74	51	54	134	24	54	81	25	--	52	101
Össz.:	4129	3257	2026	1891	1524	1157	1090	1024	795	712	708	577	541	481	478	466

E.B. forduló és ideje	Ganz-MAVAG	Józsefv. Sport isk.	Tőrekvés	Tipográfia	ITSK	Bp. Petőfi	BRESC	Testvériség	Budai Spart.	ASI	Göd. MEDOSZ	XVII. Sp. isk.	Árpád gimn.	V. Ikarusz	Póstás	Petőfi gimn.
I.o. V.26.	--	--	--	--	--	24	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
II.o. V.27.	56	34	54	30	61	15	--	--	39	--	--	32	--	--	--	--
III.o. V.27.	66	79	55	74	60	87	113	62	53	54	50	8	--	26	--	--
II.o. VI.2.	87	68	94	47	35	12	--	14	53	12	--	34	--	--	--	--
III.o. VI.2.	63	62	47	43	40	25	45	53	--	52	68	22	64	40	23	47
II.o. VI.10.	86	78	71	76	74	17	--	--	35	--	13	47	16	--	--	--
III.o. VI.10.	44	79	40	60	51	77	71	85	30	53	38	19	78	34	20	36
I.o. VI.10.	--	--	22	--	--	24	--	--	--	--	--	--	--	--	48	--
Össz.:	402	390	383	330	321	281	229	214	195	171	169	162	158	100	91	83

E.B. forduló és ideje	B. Gyarmat	ETI	Siketek	Gödöllői EAC	XIV. Sp. i.	HVSE	USI	Bp. MEDOSZ	ESC	Kölcsy g.	József A.g.	XV. k. Vasas	Cs. Posztó	Kisp. HSC	Csep. Sp. i.	XX. Sp. isk.	Hatvan
I.o. V.26.	--	--	--	21	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
II.o. V.27.	--	--	31	14	--	14	--	18	--	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. V.27.	38	21	4	4	21	10	18	--	6	--	--	5	5	14	--	8	--
II.o. VI.2.	40	--	--	20	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. VI.2.	--	30	--	--	14	12	4	--	17	--	14	15	6	--	4	--	--
II.o. VI.10.	--	--	16	--	--	--	--	18	--	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. VI.10.	--	17	13	--	22	16	20	--	10	30	7	--	5	--	5	--	6
I.o. VI.10.	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Össz.:	78	68	60	59	57	52	42	36	33	30	21	20	16	14	9	8	6

A budapesti versenyeken 49 fővárosi, illetve fővárosos beosztott sportkör szerzett pontot férfi és női vonalon. A táblázatok érdekes tükröképet nyújtanak az egyes sportkörök erejéről, pontszerző képességéről, melyből viszont éppen létszámára, illetve minősített versenyzők eredményességére lehet következtetni. A 49 sportkörből 24-ben

voltak olyan versenyzők, akik az I. osztályban pontot tudtak szerezni. Itt főleg a két nagy ellenfél, a Honvéd és a Dózsa vezet, majd kissé lemaradva a MAVC és a Vasas majdnem egyforma erőt képvisel. A II. osztályu versenyzők pontszerzésében ismét a Honvéd vezet a gyengébben szereplő, de még mindig második Dózsa előtt.

Az első 10 sportkör egyes osztályokban szerzett pontjait az alábbi táblázat mutatja:

	1.	2.	3.	4.	5.
Oszt.: Honvéd	Dózsa	MAFC	Vasas	BEAC	
I.	2135	1929	795	778	414
II.	1604	953	864	756	828
III.	390	375	367	357	282
Össz.: 4129	3257	2026	1891	1524	
.....					
Oszt.: MTK	Csepel	Izzó	TFSE	FTC	
I.	210	103	79	134	107
II.	685	730	735	398	298
III.	262	257	210	155	307
Össz.: 1157	1090	1024	795	712	

Mint a táblázat mutatja, a Honvéd mindhárom osztályban a legtöbb pontot szerezte, II. osztályu gárdája viszonylag igen erős pontszerzésben, többet szerzett, mint az V. helyen álló BEAC minden osztályban. A Dózsa a MAFC-ot az I. osztályban szerzett jóval több pontjával tudta megelőzni, II. osztályban csak kissé erősebb, a III. osztályban vele egyenlő erejű. A majdnem egyforma képességű két sportkör, a MAFC és a Vasas közül az erősebb II. osztályu versenyzőgárdával rendelkező MAFC 135 pontos előnyre tett szert. A BEAC pontszámát lecsökkentette az I. osztályu férfi versenyeken mutatott kevés pontszerzése. II. és III. osztályu vonalát összevetve a Vasaséval egyenlő. Az MTK, Csepel és Vasas Izzó szintén a II. osztályban szerzett sok pontot, míg az I. osztályban erősen elmaradt az előbbiektől.

N 6 k

E.B. forduló és ideje	Bp. Honvéd	U. Dózsa	Vasas	BEAC	TFSE	Csepel	MAFC	MTK	V. Meteor	FTC	Előre	G. MÁVAG	ITSM	Építők	MPSC	BVSC
I.o. V.26.	373	391	200	164	221	96	153	45	113	--	--	44	--	19	73	18
II.o. V.27.	344	238	198	117	68	160	68	148	54	56	79	66	44	62	38	24
III.o. V.27.	63	66	83	49	38	69	30	77	35	48	44	38	56	36	--	75
II.o. VI.2.	243	166	143	141	64	157	109	103	46	60	117	14	32	47	36	--
III.o. VI.2.	72	82	70	16	51	48	46	32	39	81	--	41	43	47	20	15
II.o. VI.10.	229	231	171	109	134	184	37	126	97	35	110	47	46	63	40	17
III.o. VI.10.	56	98	77	57	58	49	37	66	22	70	15	32	70	14	6	26
I.o. VI.10.	467	401	252	218	203	63	207	43	163	40	--	19	--	--	68	102
Össz.: 1847	1673	1204	871	837	826	687	640	569	390	365	301	291	288	281	277	

E.B. forduló és ideje	V. Izzó	Tőrekvés	Tipográf.	Spartac.	Helyip.sc	Józsefv. Sp.isk.	Petőfi	ASI	Budai Spartac.	XVII.S.1.	Hatvani VSE	XIV.S.1.	BRESC	Bagi g.	Testv.	G. MEDOSZ
I.o. V.26.	--	--	--	--	28	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
II.o. V.27.	34	17	87	55	17	35	26	18	29	18	20	--	--	--	--	--
III.o. V.27.	49	54	--	35	7	34	47	32	19	16	15	49	28	--	21	44
II.o. VI.2.	32	63	50	50	55	18	14	49	15	33	20	--	--	11	--	--
III.o. VI.2.	42	20	--	23	20	18	--	--	32	7	23	16	15	32	36	17
II.o. VI.10.	33	71	115	65	67	20	33	17	65	47	16	--	17	30	--	--
III.o. VI.10.	46	34	5	17	15	65	79	56	7	--	18	47	49	21	36	24
I.o. VI.10.	--	--	--	--	26	20	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Össz.: 266	259	257	245	235	210	199	172	155	121	112	112	109	94	93	85	

B.B. forduló és ideje	XVIII.S.i.	Árpád S.	Ikarusz	Csep.S.i.	Kispesti ESC	Póstás	IX.S.i.	VII.KÖZERT	B.Gyarmat	ESC	Rudnóti S.	Bp.MEDOSZ	IV.S.isk.	Lőr.Fomó	GSE	Siketek	IX.S.i.
I.o. V.26.	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
II.o. V.27.	15	--	--	16	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. V.27.	10	--	11	--	12	8	20	--	5	4	--	11	--	9	--	--	5
VI.o. VI.2.	--	--	--	--	17	--	--	--	14	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. VI.2.	7	37	10	--	--	13	8	--	--	14	6	6	--	--	7	6	--
II.o. VI.10.	16	--	--	13	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
III.o. VI.10.	7	14	9	--	--	--	--	19	--	--	12	--	17	--	--	--	--
Össz.: 1.	55	51	30	29	29	29	28	19	19	18	18	17	17	9	7	6	5

A női I.osztályú versenyeken 16 sportkör tudott pontot szerezni. Jobban eloszlottak a pontszerzési lehetőségek, mint a férfiaknál, a különbségek jobban lecsökkentek. Érdekes, hogy a II.osztályú pontszerzés az első 10 sportkörnél az I.osztályhoz viszonyítva nagyobb százalékú, mint a férfiaknál, a Honvédnél, BEAC-nál ugyanaz, a Vasasnál, Csepelnél, MTK-nál és az FTC-nél jobb. Mit mutat a táblázat:

Oszt.: 1.	2.	3.	4.	5.	
Honvéd	Dózsa	Vasas	BEAC	TFSE	
I.	840	792	462	424	
II.	816	635	512	266	
III.	191	246	230	147	
Össz.: 1847	1673	1204	871	837	
.....					
Oszt.: 6.	7.	8.	9.	10.	
Csepel	MAFC	MTK	V. Meteor	FTC	
I.	159	360	88	276	40
II.	501	214	371	197	151
III.	166	113	175	96	199
Össz.: 826	687	640	569	390	

Érdekes megfigyelni, hogy II.osztályban a Honvéddal együtt lévő sportkörök viszonylag kevés pontot tudtak gyűjteni, könnyebb volt a helyzet a Dózsa csoportjában, jobban megoszlottak a pontszerzési lehetőségek a Vasas csoportjában és legkönnyebbnek látszik a harmadik csoportban.

Az eddigi pontok még nem adnak hiú képet az egyes sportkörök erejéről. Sok helyen a szervezési nehézségek, a tanulmányi vizse-

ga-időszaka gátolólag hatott, mely még feköződni fog a nyári fordulóban.

A naponta csak egy számban való indulás igen megkönnyítette a verseny megrendezését, de sújtotta a kisebb sportköröket, ahol nincs minden számba megfelelő eredményű versenyző. Ezért a különbségek erősebben tűnnek elő.

A pontverseny első fordulója már megmutatta az egyes szakosztályok gyenge pontjait. Megfelelő átcsoportosítással, magasabb szintű versenyeken való indítással sok esetben javítottak a szerzett pontok arányán. Ott használták ki megfelelően az erőket, ahol reális számítás alapján tekintetbe vették az indulók számát, azok eredményeit és nem féltek kockáztatni a magasabb osztályban való szerepeltetést. Eppen ezért az a verseny egy kicsit az "intézők versenye" is volt. Ezt bizonyítja az, hogy a sportkörök egy főből több számba is neveztek, melyből mindig a helyzetnek legjobban megfelelő számban indították. Vitathatatlanul nagy munka ez, de okos előrelátással eddig is több száz pontot jelenthetett a tervszerűbben versenyeztető sportköröknek.

Jónak találom a versenyt, de a sok egymásutáni ugyanolyan forduló kissé előre már kiszámítható pontarást eredményezhet. Vitathatatlan, hogy az ellenfelek ismerete a helyezettek körében jó serkentő hatású, de nem mondható ez azok számára, akik nem jutottak pontokhoz. Félt, hogy az utóbbiak az utolsó fordulókban a pontokért való erős versengés ellenére is lemorzsolódnak. Sokkal frissítőbben hatna valamilyen olyan rendező verseny, ahol a hasonló erejű sportkörök mérnék össze tudásukat párosverseny formájában.

Farkas Pál

Minősítési skintek

Többek kérésére az alábbiakban közöljük az érvényben lévő atlétikai minősítési szinteredményeket:

Férfiak

Versenyszám	Érdemes sportoló	I.oszt. sportoló	II.oszt. sportoló	ifj.és feln. III.o.sport.	Serd. oszt.
100 m	10.4	10.9	11.5	12.2	13.0
200 m	21.0	22.2	23.6	25.0	-
400 m	46.6	49.8	53.5	57.0	62.0
800 m	1:48.0	1:53.0	2:04.0	2:12.0	2:20.0
1000 m	-	-	2:35.0	2:50.0	3:05.0
1500 m	3:42.5	3:52.0	4:15.0	4:35.0	-
3000 m	8:00.0	8:32.0	9:15.0	10:20.0	-
5000 m	14:00.0	14:45.0	16:00.0	17:00.0	-
10.000 m	29:35.0	31:30.0	34:00.0	37:00.0	-
25 km futás	1:20:00.0	1:28:00.0	1:38:00.0	1:50:00.0	-
Marathoni futás	2:28:00.0	2:50:00.0	3:15:00.0	3:45:00.0	-
110 m gát /106 cm/	14.3	15.5	17.0	19.0	-
110 m gát /91.4 cm/	-	-	15.0	16.5	-
80 m gát	-	-	12.0	13.0	14.5
200 m gát	-	25.5	27.0	30.0	-
400 m gát	51.8	55.5	60.5	65.0	-
1500 m akadály	-	-	4:48.0	5:00.0	-
3000 m akadály	8:45.0	9:15.0	10:40.0	11:30.0	-
Magasugrás	205	191	176	160	145
Távolugrás	765	700	630	590	520
Rúdugrás	445	390	340	290	250
Hármasugrás	15.70	14.30	13.00	12.00	-
Súlylökés /7.25kg/	17.30	15.00	12.50	10.50	-
Súlylökés /6 kg/	-	-	13.50	12.00	-
Súlylökés /5 kg/	-	-	14.20	13.50	12.00
Diszkoszvetés /2 kg/	54.00	48.00	38.00	32.00	-
Diszkoszvetés /1.5 kg/	-	-	42.00	37.00	32.00
Gerelyhajítás /800 gr/	76.00	63.00	52.00	42.00	-
Gerelyhajítás /600 gr/	-	-	52.00	42.00	36.00
Kalapácsvetés /7.25 kg/	63.00	54.00	43.00	33.00	-
Kalapácsvetés /6 kg/	-	-	46.00	38.00	-
Kalapácsvetés /5 kg/	-	-	45.00	35.00	28.00
Tízverseny	6400	5200	4000	3000	-
Ötösverseny	-	-	2300	1800	-
Hármasverseny	-	-	1800	1500	1200
5 km gyaloglás	-	-	26:00.0	29:00.0	-
10 km gyaloglás	-	49:00.0	56:00.0	1:05:00.0	-
20 km gyaloglás	1:32:00.0	1:45:00.0	1:55:00.0	2:15:00.0	-
50 km gyaloglás	4:30:00.0	5:10:00.0	5:52:00.0	6:35:00.0	-

Nők

100 m	11.7	12.4	13.2	14.2	15.5
200 m	24.2	25.8	28.8	31.0	-
400 m	55.5	60.0	66.0	75.0	82.0
800 m	2:10.0	2:20.0	2:35.0	3:00.0	-
80 m gát	11.0	12.0	13.5	15.8	17.0
Magasugrás	166	152	140	130	115
Távolugrás	600	540	490	420	360
Súlylökés	15.00	12.80	10.50	9.00	7.50
Diszkoszvetés	50.00	42.00	33.00	24.00	20.00
Gerelyhajítás	53.00	42.00	32.00	24.00	20.00
Ötösverseny	4400	3600	3000	2600	-
Hármasverseny	-	2000	1700	1500	1300

VERSENYKIÍRASOK

A Magyar Népköztársaság 1962. évi férfi és női felnőtt, ifjúsági és serdülő váltóbajnokságának versenykiírása.

1./ A verseny célja: az 1962. évi váltóbajnokságok eldöntése.

2./ A verseny helye és időpontja: Budapest, 1962. szeptember 29-30. A felnőtt 5000 m-es és ifjúsági 3000 m-es csapatverseny október 14-én kerül megrendezésre később kijelölt sporttelepen.

3./ A verseny rendezője: a Magyar Athletikai Szövetség.

A versenybírók elnöke: Nyirő György
Helyettesei: Zavarkó Géza
Titkár: dr. Horváth István.

4./ A versenyen részt vehetnek: az egyesületek benevezett váltói. Az egyesületek egy versenyszámban több váltót is indíthatnak. A váltókban a versenyzők eggyel magasabb korosztályban is indulhatnak. /Ifjúságiak a felnőtt váltóban, serdülők az ifjúsági váltóban, uttörő versenyzők a serdülő váltóban./ Egy versenynapon egy versenyző csak egy korosztályban indulhat. Azok a serdülők, akik az ifjúsági csapatban szerepeltek, a serdülő csapatban nem szerepelhetnek. - Az ötös 5000 m-es és ifjúsági 3000 m-es csapatversenyben egy csapat indulása esetén 7 versenyzővel, két csapat indulása esetén 13 és három csapat indulása esetén 18 versenyzővel vehetnek részt.

5./ Versenyszámok:

Férfi felnőtt: 4x100, 4x200, 4x400, 4x800, 4x1500 m, 5000 m ötös csapatverseny.

Férfi ifjúsági: 4x100, 4x200, 4x400, 4x800, 4x1500 m, 3000 m ötös csapatverseny.

Fü serdülő: 4x100, 4x800 m

Női felnőtt: 4x100, 4x200, 3x800 m

Női ifjúsági: 4x100, 4x200, 3x800 m

Leány serdülő: 4x100, 3x400 m.

6./ Helyezések eldöntése: az atlétikai versenyszabályok szerint. A csapatversenyeken pontegyenlőség esetén az a csapat kerül előbbre, melynek utolsó /ötödik/ versenyzője előbb ér a célba.

7./ Díjazás: a versenyszámok győztesei a "Magyar Népköztársaság 1962. évi /felnőtt ifjúsági, serdülő/ váltóbajnok csapata" címet nyerik. A versenyszámok első három helyezettje érdíjazásban részesül.

8./ Nevezési határidő: szeptember 10-én 18 óra. A nevezéseket a MASZ irodába kell beküldeni. A nevezési díj csapatonként 5.- Ft. A nevezési díj a nevezés határidejéig a MASZ 251.502.sz. csekkszámára fizetendő be.

9./ Költségek: a rendezés költségeit a MASZ, a részvétellel kapcsolatos egyéb költségeket az egyesületek fizetik.

A Magyar Athletikai Szövetség hivatalos lapja
Szerkesztőség: Budapest, V. Rosenberg házaspár-utca 1.

Kézirat gyanánt

Főszerkesztő: Farkas Pál

Felölős szerkesztő: Nyirő György

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18.- Ft., 1/4 évre 9.- Ft.
Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V. sz. csekkszámára.
Felölős kiadó: Sport- Lapkiadó és Propaganda Vállalat Igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felölős a Vállalat Igazgatója

